

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Obvodného úradu v Košiciach**, Komenského č. 52, Košice, proti povinnému **S. T.**, bývajúcemu v K., **pre vymoženie 800,-- Sk (26,56 EUR) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. Er 2951/00, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M., so sídlom Exekútorského úradu v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2008 sp.zn. 2 CoE 195/2008, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2008 sp.zn. 2 CoE 195/2008 **z r u š u j e** a vec vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 3. októbra 2008 č.k. Er 2951/00-9 zastavil exekúciu a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť poverenému súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. K. M. trovy exekúcie v sume 3 426,-- Sk do troch dní od právoplatnosti uznesenia. O zastavení exekúcie rozhodol podľa § 57 ods. 1 písm.f/ Exekučného poriadku a o povinnosti oprávneného nahradiť poverenému súdnemu exekútorovi trovy exekúcie rozhodol podľa § 203 Exekučného poriadku s odôvodnením, že v danom prípade oprávnený mohol predvídať, že dôvodom zastavenia exekúcie bude uplynutie prekluzívnej lehoty, keďže návrh na vykonanie exekúcie podal až 13. júna 2000, t.j. cca dva týždne pred uplynutím prekluzívnej lehoty.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením z 19. decembra 2008 sp.zn. 2 CoE 195/2008 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov exekúcie zmenil tak, že oprávnený nie je povinný nahradiť poverenému súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nakoľko došlo k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm.f/ Exekučného

poriadku, teda pre zánik práva, na ktorý súd prihliada z úradnej povinnosti je zrejmé, že na uloženie povinnosti oprávnenému nahradiť trovy exekúcie nebola splnená základná podmienka, a to zavinenie oprávneného za zastavenie exekúcie podľa § 203 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.), ako aj, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Pokiaľ ide o postúp súdu, ktorým mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, tento spočíval v tom, že mu súd odvolanie podané oprávneným nezaslal na vyjadrenie. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. dovolateľ vyslovil názor, že súd nesprávne právne posúdil vec, ak nezastavil exekúciu len čiastočne, a to v časti prekludovanej pohľadávky, pričom exekúciu v časti vymoženía trov mal ponechať v platnosti, ale zastavil exekúciu ako celok, prípadne, ak už zastavil exekúciu ako celok a na náhradu trov nezaviazal oprávneného.

Oprávnený sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), prejednal dovolanie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora je prípustné a dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie

prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovoláním napadnuté rozhodnutie je síce v zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p. zmeňujúcim uznesením odvolacieho súdu, súčasne však ide o uznesenie o trovách konania, prípustnosť dovolania proti ktorému výslovne vylučuje cit. ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. Prípustnosť dovolania preto z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné sa dovolací súd zamerá predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho

procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O postup odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom ide tiež v prípade, keď súd nedoručí účastníkovi rozhodnutie, alebo odvolanie proti rozhodnutiu podané druhým(i) účastníkom konania.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že oprávnený napadol riadnym opravným prostriedkom uznesenie súdu prvého stupňa iba v časti výroku o trovách exekúcie. Jeho odvolanie teda smerovalo proti rozhodnutiu vzťahujúcemu sa na tú časť exekučného konania, ktorého účastníkom je v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších predpisov, v znení neskorších predpisov, aj poverený exekútor. To znamená, že podľa § 209a ods. 1 O.s.p. bolo povinnosťou súdu prvého stupňa doručiť toto odvolanie poverenému exekútorovi, ktorý mal právo vyjadriť sa k nemu. Pokiaľ tak súd prvého stupňa neurobil a odvolací súd (prehliadnuc uvedenú skutočnosť) napriek tomu vyhovel odvolaniu oprávneného (po tom, ako odvolaniu, ktoré smerovalo proti rozhodnutiu vydanému vyšším súdnym úradníkom, v súlade s ustanovením § 374 ods. 4 O.s.p. nevyhovel príslušný sudca prvostupňového súdu), odňal tak poverenému exekútorovi možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová